

זֶה הַזְמַן וְזֶה הַיָּמִים לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר

א'תתקפב - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדה מצהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -

- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ד' טֵבֵט:

סדר לקוטי מנהרג"ת הי"מ:

הַיּוֹרָה נב

רַבִּי חֲנִינָא בֶן חֲכִינָאִי אָמַר הַנְּעוּר בְּלִילָה וְהַמְהִלָּה בְּדָרָךְ
יְחִידֵי וּמְפִנָּה לְבֹו לְבַטְלָה הָרִי זֶה מֵת־חַיִּב בְּנַפְשׁוֹ (אבות

פ"ג):

כִּי יֵשׁ אֶפִיקוֹרְסִים, שְׂאוֹמְרִים שֶׁהָעוֹלָם הוּא מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת.
וּלְפִי דַעְתָּם הָרַעָה הַמְּשַׁבֶּשֶׁת, נִדְמָה לָהֶם שֵׁשׁ עַל-זֶה
רְאיוֹת וּמוֹפְתִים, חֵם וְשָׁלוֹם, מִמְּנַהֵג הָעוֹלָם. אֲבָל בְּאֶמֶת הַכֹּל
יִפְצֶה פִּיהֶם, כִּי בְּאֶמֶת הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ הוּא אֶפְשָׁרִי הַמְּצִיאוֹת. כִּי
רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד הוּא מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת, אֲבָל כָּל הָעוֹלָמוֹת עִם
כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם הֵם אֶפְשָׁרִי הַמְּצִיאוֹת. כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ בְּרָאם יֵשׁ
מֵאִין, וּבִיכָלְתוֹ וּכְחוֹ וְאֶפְשָׁרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הִיָּה לְבְרָאם אוֹ שְׁלֹא
לְבְרָאם, עַל-כֵּן בּוֹדֵאֵי כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ הוּא אֶפְשָׁרִי הַמְּצִיאוֹת.

אך מֵאִין נִמְשָׁךְ הַטְּעוֹת, שֶׁיְכוּלִין לְטְעוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁהָעוֹלָם
הוּא מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם. דַּע שְׁזֶה נִמְשָׁךְ מִחֻמַּת
שְׁבָאֶמֶת עֲתָה שְׁכַבְרָה נֶאֱצְלוּ וְנִמְשְׁכוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עֲתָה בּוֹדֵאֵי
הָעוֹלָם הוּא בְּבַחֲיַנֵּת מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת. כִּי כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ הַכֹּל
לֹא נִבְרָא אֱלֹא בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל כִּי־דוּעַ (ויק"ר פל"ו ורש"י ריש בראשית)
וְיִשְׂרָאֵל מוֹשְׁלִין בָּעוֹלָם. וְעַל-כֵּן בּוֹדֵאֵי עֲתָה אַחַר שֶׁנֶּאֱצְלוּ וְנִבְרָאוּ
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּבִיכּוֹל הוּא יִתְבָּרַךְ מְכַרְח לְבְרָא וּלְקַיֵּם הָעוֹלָם.
כִּי עַל-מְנַת כֵּן הֶאֱצִיל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּדֵּי לְבְרָא בְּשִׁבִילָם כָּל
הָעוֹלָמוֹת. אֲךְ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמָן כִּשְׁנֵאֲצְלוּ, הָיוּ הֵם בְּעֶצְמָן

עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם, הַכֹּל הָיָה אֶפְשָׁרִי הַמְצִיאֹת, כִּי
 הָיָה בְּאֶפְשָׁרוֹתָו לְהַאֲצִילָם וּלְבָרְאָם אוֹ שְׁלֵא לְבָרְאָם. אֲךָ תִּכְרַף
 בְּשִׁנְתֵּרְצָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַאֲצִיל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲזִי הָיָה כָּל
 הָעוֹלָם בְּבַחֲיַנַּת מְחִיב הַמְצִיאֹת. כִּי מֵאַחַר שֶׁנֶּאֱצְלוּ נְשָׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, אֲזִי כִּבְיָכוֹל הוּא מְחִיב לְהַמְצִיא הָעוֹלָם, כִּי עַל-מְנַת כֵּן
 נֶאֱצְלוּ נְשָׁמוֹתָן, שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת יִבְרָאוּ בְּשִׁבְלֶן, וְהֵם יִמְשְׁלוּ בְּכֹל.
 וְהֵבֵן הַיָּטֵב. וּמִזֶּה נִשְׁתַּלְּשֵׁל וְנִמְשָׁךְ הַטָּעוֹת שֶׁל הָאֶפִּיקוֹרְסִים
 שְׂאוֹמְרִים שֶׁהָעוֹלָם הוּא, חֵם וְשָׁלוֹם, מְחִיב הַמְצִיאֹת. אֲבָל בְּאֶמֶת
 רַק הַיֵּשׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד הוּא מְחִיב הַמְצִיאֹת, אֲבָל כָּל הַדְּבָרִים הֵם
 אֶפְשָׁרִי הַמְצִיאֹת כִּנ"ל:

וְעַקֵּר

הַכּוֹנֵה שֶׁבָּרָא כָּל הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, הָיָה כִּדִּי
 שִׁיִּשְׂרָאֵל יַעֲשֵׂוּ רְצוֹנוֹ, וְשִׁיִּחְזְרוּ וַיִּדְבְּקוּ בְּשִׁרְשֹׁן. דְּהֵינּוּ
 שִׁיִּחְזְרוּ וַיִּכְלְלוּ בוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא מְחִיב הַמְצִיאֹת, וּבְשִׁבִיל זֶה
 נִבְרָא הַכֹּל. נִמְצָא כָּל מַה שִׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשֵׂינִי רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם, וְנִכְלְלִין
 בְּשִׁרְשָׁם, שֶׁהוּא מְחִיב הַמְצִיאֹת. עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל כָּל הָעוֹלָם
 שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבִילָם, בְּחִיּוֹב הַמְצִיאֹת. כִּי עַקֵּר הַתְּכֵלִית שֶׁנִּבְרָא
 הָעוֹלָם הוּא בְּשִׁבִיל זֶה, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה מְחִיב הַיֵּשׁם יִתְבָּרֵךְ כִּבְיָכוֹל,
 לְבָרְא וּלְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל כִּנ"ל, כִּדִּי שִׁיַּעֲשֵׂוּ רְצוֹנוֹ
 כִּנ"ל. וְעַל-כֵּן אֲזִי דִּיקָא בְּשִׁעוֹשֵׂינִי רְצוֹנוֹ, נִכְלָל הָעוֹלָם בְּבַחֲיַנַּת
 מְחִיב הַמְצִיאֹת כִּנ"ל. כִּי כָּל מַה שֶׁעוֹשֵׂינִי רְצוֹנוֹ יוֹתֵר, הֵם נִכְלְלִין
 בְּיוֹתֵר עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם בְּחִיּוֹב הַמְצִיאֹת. כִּי עַל-יְדֵי
 שִׁעוֹשֵׂינִי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵם חוֹזְרִין וְנִכְלְלִין בוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא מְחִיב
 הַמְצִיאֹת, וְאֲזִי נִכְלְלִין עִמָּהֶם כָּל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים בְּנִפְשָׁם,
 בְּחִיּוֹב הַמְצִיאֹת כִּנ"ל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקפד - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אך לזכות לזה להכליל בשרשו, דהינו לחזר ולהכליל באחדות השם יתברך, שהוא מחייב המציאות. זה אי אפשר לזכות, כי אם על-ידי בטול. שיבטל עצמו לגמרי, עד שיהיה נכלל באחדותו יתברך:

ואי אפשר לבוא לידי בטול, כי-אם על-ידי התבודדות. כי על-ידי שמתבודד ומפרש שיחתו בינו לבין קונו, על-ידי-זה הוא זוכה לבטל כל התאוות והמדות רעות, עד שזוכה לבטל כל גשמיותו, ולהכליל בשרשו:

אך עקר ההתבודדות הוא בלילה, בעת שהעולם פנוי מטרדות העולם הזה. כי ביום, על-ידי שרודפין העולם אחר העולם הזה, הוא מבטל ומבלבל את האדם מלהתדבק ולהכליל בהשם יתברך. ואפלו אם הוא בעצמו אינו טרוד, אף-על-פי-כן מאחר שהעולם טרודים אז, ורודפים אז אחר הבלי העולם הזה, על-ידי- זה קשה אז לבוא לידי בטול:

וגם צריכין שיהיה ההתבודדות במקום מיוחד, דהינו חוץ מהעיר בדרך יחידי, במקום שאין הולכים שם בני אדם. כי במקום שהולכים שם בני אדם ביום, הרודפים אחר העולם הזה, אף-על-פי שבעת אינם הולכים שם, הוא מבבלבל גם כן ההתבודדות, ואינו יכול להתבטל ולהכליל בו יתברך. על-כן צריך שילך לבדו בלילה, בדרך יחידי, במקום שאין שם אדם. ושם ילך ויתבודד, ויפנה לבו ודעתו מכל עסקי עולם הזה, ויבטל הכל, עד שיוזכה לבחינת בטול באמת. הינו שבתחלה ירבה בתפלות ושיחות בהתבודדות בלילה בדרך יחידי כנ"ל, עד שיוזכה לבטל זה הדבר, דהינו לבטל מדה ותאוה זאת. ואחר-כך ירבה עוד בהתבודדות הנ"ל, עד שיבטל מדה ותאוה אחרת. וכן ינהג זמן

רַב בְּהַתְבוּדוֹת, בְּזִמַּן הַנִּ"ל, וּבְמָקוֹם הַנִּ"ל עַד שְׂבִיטָל הַכֹּל. וְאַחֲר־כֵּן עֲדִין נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ אֵיזָה דְּבַר וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן מְבַטְלִין גַּם זֶה, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ כְּלוּם.

[פְּרוּשׁ כִּי יָכוֹל לְהִיזֵת אַחַר שְׂבִיטָל כָּל הַתְּאוּת וּמִדוֹת רְעוּת, עֲדִין נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ כְּלוּם. דְּהֵינּוּ שְׁעֲדִין לֹא בִטֵּל לְגַמְרֵי הַגְּאוּת וְהַגְּסוּת, עַד שֶׁנֶּחְשָׁב בְּעֵינָיו לְאֵיזָה דְּבַר. וְעַל־כֵּן צָרִיכִין לְהַתִּיגֵעַ וּלְהַרְבוֹת בְּהַתְבוּדוֹת הַנִּ"ל, עַד שֶׁלֹּא יִשְׁאָר מִמֶּנּוּ כְּלוּם, שְׂוִיָּה בְּבַחֲיַת מָה בְּאַמֶּת, עַד שְׂוִיָּכָה לְבַחֲיַת בְּטוּל בְּאַמֶּת].

וְאֵזִי כְּשִׁזְכָּה לְבִטוּל בְּאַמֶּת, וְאֵזִי נִכְלָל נִפְשׁוֹ בְּשִׁרְשׁוֹ, דְּהֵינּוּ בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, שֶׁהוּא מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת. אֵזִי נִכְלָל כָּל הָעוֹלָם עִם נִפְשׁוֹ בְּשִׁרְשׁוֹ, שֶׁהוּא מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בּוֹ כַּנִּ"ל, וְאֵזִי נִעֲשֶׂה כָּל הָעוֹלָם עַל יְדוֹ בְּבַחֲיַת מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת כַּנִּ"ל:

וְעַתָּה תִּרְאֶה פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, אֵיךְ כָּל זֶה מְבֹאֵר עַתָּה בְּהַמְּשָׁנָה הַנִּ"ל בְּאֵר הַיָּטִב. וְזֶהוּ הַנַּעֲזוּר בַּלְיָלָה כְּפִשׁוּטוֹ, דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא נַעֲזוּר בַּלְיָלָה, וּמִתְבוּדָד וּמְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ. וְהַמְּחַלֵּף בְּדַרְךְ יְחִידִי, הֵינּוּ כַּנִּ"ל, שֶׁהוּלֵךְ בְּדַרְךְ יְחִידִי דִּיקָא, בְּמָקוֹם שֶׁאֵין אָדָם הוֹלְכִים שָׁם כַּנִּ"ל, כִּי אֵזִי הוּא עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַהַתְבוּדוֹת, בַּלְיָלָה, וּבְדַרְךְ יְחִידִי דִּיקָא כַּנִּ"ל, כִּי אֵזִי דִּיקָא יָכוֹלִין לָבוֹא לְבַחֲיַת בְּטוּל כַּנִּ"ל. וְזֶהוּ: וּמִפְּנֵי לְבוֹ לְבַטְלָה – דְּהֵינּוּ שְׂמִפְּנֵי לְבוֹ מְכַל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה – לְבַטְלָה, כִּדִּי לְזָכוֹת לְבַחֲיַת בְּטוּל כַּנִּ"ל. וְאֵזִי זֹכָה שְׂוִיָּכָל לְנִפְשׁוֹ בְּמְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת כַּנִּ"ל, וְאֵזִי נִכְלָלִין כָּל הָעוֹלָמוֹת עִם נִפְשׁוֹ בְּמְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת כַּנִּ"ל. וְזֶהוּ: הֵרִי זֶה מְתַחֵיב בְּנִפְשׁוֹ, שֶׁנִּכְלָל כָּל הָעוֹלָם בְּבַחֲיַת מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת עִם נִפְשׁוֹ. כִּי עַל־יְדֵי הַהַתְבוּדוֹת הַנִּ"ל, זָכָה לְבַחֲיַת בְּטוּל, עַד שֶׁנִּכְלָל נִפְשׁוֹ בְּחַיִּיב הַמְּצִיאוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִכְלָל כָּל הָעוֹלָם עִם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקפו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נִפְשׁוּ בְּחַיִּיב הַמְּצִיאֹת כַּנ"ל, וְנַעֲשֶׂה נִפְשׁוּ וְכָל הָעוֹלָם בְּבַחֲיֵינָת
מְחַיֵּיב הַמְּצִיאֹת כַּנ"ל, וְזֶהוּ: 'הָרִי זֶה מִתְחַיֵּיב בְּנִפְשׁוֹ' כַּנ"ל:

(וְהֵא לָךְ לְשׁוֹן רַבְּנוּ מִהַתּוֹרָה הַזֹּאת שְׁפָתָבָה בְּתַכְלִית הַקְּצוּר. וְזֶהוּ):

**הַמְּחַלֵּף בְּדַרְךְ יְחִידִי, הַנֶּעֱזֵר בְּלִילָה וְכוּ': דַּע שֶׁעַקֵּר
הַבְּטוּל, שְׂאָדָם מְבַטֵּל יִשׁוּתוֹ וְנַעֲשֶׂה אִין, וְנִכְלָל
בְּאַחַדוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִין זֶה אֵלָּא עַל־יְדֵי הַתְּבוּדוֹת.
וְהַתְּבוּדוֹת צָרִיךְ מְקוֹם וְזִמָּן מִיְחָד, שְׁלֹא יִבְלְבוּ אוֹתוֹ הַמוֹנְעִים.
וְהַזִּמָּן הוּא בְּלִילָה, הֵינּוּ הַנֶּעֱזֵר בְּלִילָה, שְׂאָז הַכֹּל יִשְׁנִים. וְהַמְּקוֹם
הוּא בְּדַרְךְ יְחִידִי, וְלֹא בְּדַרְךְ הָרַבִּים, שְׁלֹא יִפְסִיקֵנוּ עוֹבְרֵי דְרָכִים,
אֵלָּא דִּיקָא בְּדַרְךְ שְׂאִין רַבִּים הוֹלְכִים שָׁם, שָׁם יֵלֵךְ וְיִתְבוּדֵד, וְהֵינּוּ
וְהַמְּחַלֵּף בְּדַרְךְ יְחִידִי. וְאִזּוּ יָכוֹל לְפַנּוֹת לְבוֹ מְכַל וְכָל, וְיָכוֹל לָבוֹא
לְבַטוּל כָּל הַיִּשׁוּת, וְהֵינּוּ וְהַמְּפַנָּה לְבוֹ לְבַטָּלָה. וְאִזּוּ כְּשֶׁנִּתְבַּטֵּל
לְגַמְרֵי, אֵזִי הוּא נִכְלָל בְּאַחַדוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ הוּא בָּא לְבַחֲיֵינָת
מְחַיֵּיב, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְחַיֵּיב הַמְּצִיאֹת, וְכָל הַדְּבָרִים הֵם
אֶפְשָׁר הַמְּצִיאֹת, וְכְשֶׁנִּתְבַּטֵּל וְנִכְלָל בְּאַחַדוֹתוֹ, אֵזִי הוּא יוֹצֵא
מִבַּחֲיֵינָת אֶפְשָׁר, וְנִכְלָל בְּמְחַיֵּיב, וְזֶה בְּבַחֲיֵינָת: הָרִי זֶה מִתְחַיֵּיב
בְּנִפְשׁוֹ:**

סדר קצור לקוטי מזהרני"ת הימני:

הנעור בלילה - גב

א צריך כל אחד לראות שיהיה נכלל בשרשו. ולהכלל בשרשו
צריך שיהיה לו בטול. ואי אפשר לבוא לידי בטול כי אם על-ידי
התבודדות, כי על-ידי שמתבודד בינו לבין קונו על-ידי-זה יכול
לְבַטֵּל הַכֹּל וְלַהֲתַדַּבֵּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלַהֲכַלֵּל בְּשָׂרְשׁוֹ:
ב עקר ההתבודדות הוא בְּלִילָה שְׂאָז כָּלֵם יִשְׁנִים וְשִׁיחֵיהַ הַמְּקוֹם

מחויץ לעיר שילך בדרך יחידי דהינו במקום שאין בני אדם הולכים
שם אפלו ביום. ועל ידי זה שמתבודד בליקה בדרך יחידי כנ"ל
מפנה לבו ודעתו מכל עסקי העולם הזה ומבטל הכל עד שמבטל
את עצמו לגמרי. דהינו שבתחלה מתפלל הרבה עד שמבטל מדה
זאת ואחר כך מבטל מדה אחרת עד שמבטל את עצמו לגמרי
שלא יהיה בו שום גאות ושום ממשות עד שיהיה בעיניו כאין
ואפם ממש עד שזוכה לבוא לבחינת בטול באמת. ועל ידי זה
נכלל כל העולם עמו בשרשו דהינו שנכלל עמו הכל באחדותו
יתברך:

סדר תשי פוהר"ן תיפני:

רעט (לט) שמעתי בשמו שאמר מן רבי שמעון בר יוחאי שהיה
חדוש, כמפרסם היה העולם שקט עד האר"י זכרוננו לברכה הינו
שמרבי שמעון בר יוחאי עד האר"י זכרוננו לברכה לא נתגלו
חדשות כמו שנתגלו על ידי רבי שמעון בר יוחאי, עד שבא
האר"י זכרוננו לברכה שהיה חדוש כמפרסם, והוא גלה חדשות
לגמרי שלא נמצא מי שיגלה חדשות כאלה עד האר"י זכרוננו
לברכה. ומן האר"י זכרוננו לברכה עד הבעל-שם-טוב זכרוננו
לברכה, היה גם כן העולם שקט בלי חדוש, עד שבא הבעל-שם-
טוב זכרוננו לברכה שהיה חדוש נפלא, וגלה חדשות. ומן הבעל-
שם-טוב זכרוננו לברכה עד עתה היה גם כן העולם שקט בלי
חדוש כזה, והיה העולם מתנהג רק על פי ההתגלות שגלה
הבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה עד הנה, עד שבאתי אנכי. ועתה
אני מתחיל לגלות חדשות נפלאות לגמרי [שעדין לא נתגלו על ידי שום
נברא] וכו':

רפ (מ) יום א' כ"ה ניסן תק"ע היה מדבר עמי מחדושי הבעל-שם-

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקפח - אמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף אחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
ז"ה "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז"ה

טוב זכרוננו לברכה שגלה חדשות בעולם. כי הספור של הבעל-
שם טוב זכרוננו לברכה הוא ענין חדש מה שלא נתגלה מקדם
ספור כזה. רק בכתבי האר"י זכרוננו לברכה נמצא גם-כן באיזה
מקומות מעין זה. ואחר-כך היה משבח מאד מאד את כתבי
האר"י"ל שגלה חדושים נפלאים במפרסם לכל העולם, כי היה
מעין באותו הזמן בספר לקוטי תורה של האר"י זכרוננו לברכה,
ושם יש חדושים נפלאים במפרסם. ותפס לדגמא הפסוק שמונה
אלה ילדה מלכה, שגלה שם האר"י זכרוננו לברכה חדוש נפלא,
כי שמונה פעמים אלה וכו' עין שם:

אחר-כך ענה ואמר שעל זה אין שום אחד מסתכל, שכל מה שגלו
לא היה רק בחלק אסיה, כי כל הענינים הנ"ל לא היו שם רק בחלק
אזיה [אסיה]. ובאמת בהתורה הקדושה מבאר הכל כי התורה
מספרת מכלם, כגון אשכנז מבאר בהתורה רק שאין התורה
עושה ספור גמור מכלם. רק שהיא מדברת מהם ומשליכה אותם,
ובמקום שהיא רוצה עושה ספור גמור כגון מלכן וכיוצא שהיא
עושה מהם איזה ספור. אבל אף על-פי-כן בהתורה מרמזים כלם.
אבל גדולי הקדמונים לא גלו רק מחלק אסיה. ובאמת היו מדינות
רבות גם בשאר חלקי העולם גם קדם מתן תורה, כי בשעת מתן
תורה כבר היו מדינות רחוקות משם שהגיע להם הידיעה
ממתן-תורה על-ידי הבי דאר, כגון מדינות זאקסין היתה מדינה
מכבר מקדם ימי אברהם אבינו עליו השלום, גם מדינת אונגריין
היא גם-כן מדינה ישנה מאד וכיוצא בזה שאר מדינות שאינם
בחלק אזיה רק בשאר חלקי העולם. ומאלו החלקים לא דברו כלל
רק מחלק אזיה כי כל המדינות שהם מדברים מהם כגון מצרים
וכיוצא וכגון שמונה אלה הנ"ל כלם הם רק בחלק אסיה. רק

בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְרָמֵז הַכֹּל כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם יָדַע מִכָּלֵם.

וְאָמַר שְׂכָל אֱלוֹ הַמַּעֲשִׂיּוֹת שְׁנַעֲשִׂים בְּכָל הָעוֹלָם שְׂכָלֵם מְרָמֵזִים בְּוַדַּאי עַל דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים כִּי אֵין שׁוֹם דְּבָר רִיק בְּעוֹלָם. כִּי הָעוֹלָם אֵינוֹ נָח כָּלֵל אֶפְלוֹ רָגַע אַחַת. וְהֵם עוֹשִׂים תָּמִיד. וּבְוַדַּאי כָּל מַעֲשֵׂה הָעוֹלָם מְרָמֵז לְמָה שְׂמֵרָמֵז. אֲבָל הִיא רַק רְמָזִים בְּעֵלְמָא נֶגַד אֵין סוּף וְאֵין תַּכְלִית. הֵינּוּ שֶׁהַכֹּל הִיא רַק רְמָזִים נֶגַד מָה שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה לְעֵתִיד. כִּי יִהְיֶה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן שְׂכָל מָה שְׁנַעֲשֶׂה הוּא רַק (דְּרֵאט אַרְבֵּיט) [עֲבוּדַת חוּט בְּרִזָּל] נֶגַד וְכֹל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ' וְהַדְּבָרִים עֵתִיקִים. וְעוֹד סֵפֶר בְּזֶה הַרְבֵּה וְאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר בְּכֹתֵב כִּי אֱלוֹ הַדְּבָרִים הֵם דְּבָרִים גְּבוּהִים וְעִמְקִים וְנִסְתָּרִים מְאֹד, סִתְּרֵי הַנְּהַגוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. וּמִי שֶׁשָּׁמַע דְּבָרִים אֱלוֹ מִפִּי הַקְּדוּשׁ הָיָה יָכוֹל בְּדַעְתּוֹ קֶצֶת לְשַׁעַר עַד הֵיכָן אֱלוֹ הַדְּבָרִים מַגִּיעִים אַף-עַל-פִּי שְׁלֵא הָיָה מִי שֶׁיְבִינֵם, אַף-עַל-פִּי-כֵן כְּפֹהֵם מָה דְמִשְׁעַר בְּלִבָּה הָיוּ יָכוֹלִים לְשַׁעַר קֶצֶת וְכוּ':

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

י אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הוּא כָּלְלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה שְׂבִכָּל הַקְּדוּשׁוֹת, וְשֵׁם זֹכִין לְצֵאת מִטְּבַעֲיּוֹת, לִידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה לְבַד, שְׁזֶה כָּלְלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹלִין לְהַדְמוֹת אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, וְאֵז יָכוֹלִין לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקֵי אֱמֶת, כִּי יוֹדְעִין לְהַבְחִין בֵּין מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקֵי אֱמֶת לְהַפּוֹךְ, וְאֵז זֹכִין לְטַהֵר הַמַּחֲשָׁבָה עַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים וּלְהַמְתִּיק הַדִּינִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹלִין מִכָּל הַצָּרוֹת (שֵׁם רַלד).

יח עֵקֶר הַמַּח וְהַחֲכָמָה הוּא רַק בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְאֶפְלוֹ יִשְׂרָאֵל בְּחוּץ-לְאֶרֶץ הֵם מְקַבְּלִים וְיוֹנְקִים כָּל מַחֵם וְחַכְמָתָם מֵאֶרֶץ-

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתקל - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכָפִי חֶלְקוֹ, בֶּן יוֹנֵק וּמִקְבֵּל חֲכָמָתוֹ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל; אֲבָל כְּשִׁפּוּגִמִּין בְּכָבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפְלִין מִמַּחֲיוֹן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמַחֲיוֹן שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, כִּי מַחֲיוֹן שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ הֵם בְּחִינַת מַחְלָקָת (ליקוטי־מוהר"ן תנינא עא).

יט מַחֲיוֹן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת נַעַם, בְּחִינַת נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, בְּחִינַת שָׁלוֹם. וְעַל־יְדֵי צְדָקָה, בְּפֶרֶט צְדָקָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל שְׁפָעוֹת הַנַּעַם הַזֶּה, וְאִזּוּ יְכוּלִין לְתַקֵּן גַּם הַמַּחֲיוֹן שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ הַנִּ"ל; אֲבָל כְּשֶׁחֵם וְשָׁלוֹם הַמַּחֲיוֹן שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ פְּגוּמִים הִרְבֵּה, עַל־יְדֵי שְׁפָגְמוֹ הִרְבֵּה בְּכָבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי אִין יְכוּלִין לְהַתְתַּקֵּן, אֲדַרְבָּא אֵלּוּ הַמַּחֲיוֹן שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ פּוּגְמִין גַּם הַמַּחֲיוֹן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת שָׁלוֹם, וְאֲזִי נַעֲשֶׂה מַחְלָקָת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם־כֵּן. וְזֶהוּ עֲנִין הַמַּחְלָקָת שִׁישׁ עֲכָשׁוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְחוּץ לְאֶרֶץ (שם).

כ קְבָרֵי צְדִיקִים אֲמֵתִיִּים הוּא קְדוּשׁ בְּקִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִמָּשׁ, כְּמוֹ שְׁכֶתֹב: "צְדִיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ", וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְפָנֵם הַבְּרִית, עַל־כֵּן צְרִיכִין לְהַשְׁתַּדֵּל לָבוֹא עַל קְבָרָם, כִּי מְקוּם קְבָרָם הוּא קְדוּשׁ כַּנִּ"ל וְהוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְפָנֵם הַבְּרִית (שם קט).

ברית פגמו ותקונו

א על־ידי שְׁמִירַת הַבְּרִית זֹכִינ׳ לְתַפְלָה (לקוטי־מוהר"ן ב).

סדר שיחות הר"ן היחסי:

קנג בְּלִקוּטֵי תְּנִינָא סִימָן ע"ח בְּעֲנִין הַנְּהַגַּת הַפְּשִׁיטוֹת וְכוּ', כִּי לְפָעָמִים הַצְּדִיק אִישׁ פָּשׁוּט לְגַמְרֵי שְׁקוֹרִין פְּרָאֶסְטִיק וְכוּ' עֵין שָׁם, יֵשׁ בְּזֶה הִרְבֵּה לְסַפֵּר אִיד׳ וּבְאִיזָה עֲנִין נְאֻמָּה זֹאת הַתּוֹרָה, אֲד׳

אִי אֶפְשָׁר לְצִיר בְּכֹתֵב כָּל מַה שְּׁעָבַר בְּעֵינָיו זֶה אֵד אֶף-עַל-פִּי-כֵן
אֶרְשֵׁם מַה שְּׁאֶפְשָׁר דַּע כִּי זֹאת הַתּוֹרָה נִאֶמְרָה בְּשַׁבָּת נַחֲמוּ
בְּאוֹמְאֵן סָמוּךְ לְהַסְתַּלְקוֹתוֹ וּמַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה כִּף הִיָּה בְּאוֹתָהּ הָעֵת
בְּסָמוּךְ נִכְנַם לְדִירָה אַחֲרֵת שְׁנִסְתַּלַּק שָׁם וְאוֹתָהּ הַדִּירָה הִיָּתָה
טוֹבָה לְפָנָיו מְאֹד לִישֵׁב בָּהּ, כִּי הִיָּה לוֹ שָׁם רַחֲבַת יָדַיִם וְאוֹיֵר יָפָה
כִּי הִיָּה שָׁם גֵּן לְפָנָי הַחֲלוֹנוֹת אֵד הַדִּירָה הִיָּתָה שֶׁל וְכוּ' וְסָמוּךְ
לְשַׁבָּת נַחֲמוּ נִכְנַם לְשָׁם וְעַל אוֹתוֹ הַשַּׁבָּת נִתְקַבְּצוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים
חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים שָׁבְאוּ אֵלָיו עַל שַׁבָּת קֹדֶשׁ וְהִיָּה קְבוּץ גָּדוֹל
וּבְלֵיל שַׁבָּת קֹדֶשׁ נִכְנַם מִחֲדָרוֹ לְבֵית שְׁהִיָּה הָעוֹלָם מְקַבְּצִים שָׁם
וְהִיָּה חָלוֹשׁ מְאֹד מְאֹד כְּמַעַט לֹא הִיָּה לוֹ כֹּחַ לְדַבֵּר וְתַכְף קֹדֶשׁ עַל
הַכּוֹס וְאַחַר הַקְּדוּשָׁה יֵשֵׁב אֶצֶל הַשְּׁלֶחֶן וְלֹא חוֹזֵר לְחֲדָרוֹ תַכְף כְּדַרְכוֹ
תָּמִיד בְּעֵת הַקְּבוּץ וְיֵשֵׁב בַּחֲלִישוֹת גָּדוֹל וְהַתְּחִיל לְשִׁיחַ וּלְדַבֵּר
מְעַט בַּחֲלִישוֹת וּבְעֵיפוֹת גָּדוֹל עָנָה וְאָמַר: מָה אַתֶּם נוֹסְעִים
אֶצְלַי? הֲלֹא אֲנִי אֵינִי יוֹדֵעַ עִתָּה כָּלֵל?! כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר תּוֹרָה יֵשׁ
לָכֶם עַל מָה לָּנֶסֶע וְלָבוֹא אֵלַי, אֲבָל עִתָּה עַל מָה בְּאַתֶּם? הֲלֹא אֲנִי
אֵינִי יוֹדֵעַ עִתָּה כָּלֵל?! כִּי אֲנִי עִתָּה רַק פְּרָאֶסְטִיק לְגַמְרִי וְהַאֲרִיךְ
בְּשִׁיחָה זֹאת וְכַפֵּל וְשִׁלֵּשׁ כַּמָּה פְּעָמִים שְׁאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל וְשֶׁהוּא רַק
אִישׁ פְּשוֹט לְגַמְרִי וְשֶׁהוּא פְּרָאֶסְטִיק וְאִז אָמַר שְׁהוּא מְחִיָּה אֶת
עֲצָמוֹ עִתָּה רַק בַּמָּה שְׁהִיָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַאֲרִיךְ בְּשִׁיחָה זֹאת
שְׁבַאֲמַת לְאַמְתּוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל וְכָלֵל לֹא וְשֶׁהוּא רַק פְּרָאֶסְטִיק
לְגַמְרִי, רַק שְׁהוּא מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ בַּמָּה שְׁהִיָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וּמִתּוֹךְ שִׁיחָה זֹאת הַתְּחִיל לְדַבֵּר וּלְבָאֵר כָּל עֵינָיו הַנּוֹרָא הַהוּא אֵיךְ
מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵת הַפְּשִׁיטוֹת מִהַדָּרָךְ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְשַׁבָּזָה
מְחִיָּין אֶת כָּל הַפְּשׁוּטִים שְׁבָעוֹלָם (שְׁקוֹרִין פְּרָאֶסְטִאקִים), הֵן לוֹמְדִים
וּבְעֵלֵי תּוֹרָה בְּעֵת שְׁבִטְלִים מִן הַתּוֹרָה, הֵן אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שְׁהֵם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקנ"ב - צמח מנהרצ'ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

פְּרָאֵסְטָאקִים גְּמוּרִים אֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם צְרִיכִים לְקַבֵּל חַיּוֹת וְכוּ'
וְכוּ', כִּמְבֹאָר כָּל זֶה בְּסִימָן הַנְּזָכָר לְעֵיל עֵינַי שֶׁם הֵיטֵב וּבְתוֹךְ זֶה
נִכְלָל מַה שְּׁנִכְנַס לְדִירָה הַנַּ"ל כִּי מְבֹאָר שָׁם: וְגַם עֲכָשׁוּ כָּאֵן בְּחוּץ
לְאֶרֶץ בְּאֵין יִשְׂרָאֵל לְפַעֲמִים לְמָקוֹם וְכוּ', וַיִּשְׂרָאֵל בְּאֵין לְשֵׁם
וְכוּבְשֵׁין הַמָּקוֹם וּמְקַדְשֵׁין אוֹתוֹ שִׁיְהִי מָקוֹם יִשְׂרָאֵל שִׁיְהוּ גַם כֵּן
בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ יְכוּלִים לִזְמַר גְּזֻלָּנִים אֲתֶם וְכוּ' (רש"י על
בְּרֵאשִׁית א"א), אֲךְ עַל־יְדֵי "כַּח מַעֲשֵׂיו" (תהלים קיא"ז), עַל־יְדֵי־זֶה יֵשׁ
לָנוּ כַּח לְכַבֵּשׁ כָּל הָעוֹלָם וּלְקַדְשׁוֹ בְּקַדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ
בְּרָאָה, וּבְרָצוֹנוֹ נִתְּנָה לָהֶם וּבְרָצוֹנוֹ נִטְלָה מֵהֶם וּנְתַנָּה לָנוּ וְכוּ'
(שם בְּרֵשִׁי הַנַּ"ל) כִּמְבֹאָר שָׁם זֶה הֵיטֵב וְגַמַּר כָּל עֲנִין הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

סֵדֶר שְׁלֹחַן עָרוֹךְ הַיּוֹמִי:

(ב) הַנּוֹתְנִים אַבְנִים וְלַבְנִים סְבִיב הַקְּדִירָה צְרִיךְ שִׁיַּחֲדָם לַכֹּךְ
לְעוֹלָם שֶׁהָרִי כָל זֶמֶן שֶׁלֹּא יַחֲדָן אֵינָם חֲשׁוּבִים לוֹ וּמִשְׁלִיכֵן הֵילַכְךְ
אֲסוּר לְטַלְטֵלָן אִם לֹא שִׁיַּצְנִיעֵם וּמִיַּחֲדָן לַכֹּךְ: (ג) הַטּוֹמֵן בְּקוֹפָה
מִלֵּאָה גִּיזֵי צִמָּר שֶׁאֲסוּר לְטַלְטֵל וְהוֹצִיא הַקְּדִירָה כָּל זֶמֶן שֶׁלֹּא
נִתְקַלְקְלָה הַגּוֹמָא יְכוּל לְהַחֲזִירָה וְאִם נִתְקַלְקְלָה לֹא יַחֲזִירָנָה וְאִפִּילוּ
לְכַתְּחֵלָה יְכוּל לְהוֹצִיא עַל דַּעַת לְהַחֲזִירָה אִם לֹא תִתְקַלְקַל וְלֹא
חִיִּישִׁינָן שֶׁמָּא יַחֲזִירָנָה אִם תִּתְקַלְקַל וַיֵּשׂ אוֹמְרִים שֶׁאֲפִילוּ טִמֵּן
בְּדַבָּר שֶׁמּוֹתֵר לְטַלְטֵל אִם נִתְקַלְקַל הַגּוֹמָא לֹא יַחֲזִיר מִפְּנֵי
שֶׁתְּצַטְרַךְ הַקְּדִירָה לַעֲשׂוֹת לַעֲצֵמָה מִקּוֹם כִּשְׁמַחֲזִירָה וְנִמְצָא כִּמִּי
שֶׁטּוֹמֵן בְּשֶׁבֶת: (ד) טִמֵּן בְּדַבָּר שֶׁאֵינּוּ נִיטֵל וְכִיֶּסֶה פִּיה בְּדַבָּר
הַנִּיטֵל מִגְּלָה הַכִּיֶּסוּי וְאוֹחֵז בְּקְדִירָה וּמוֹצִיאָה: (ה) טִמֵּן וְכִיֶּסֶה
בְּדַבָּר שֶׁאֵינּוּ נִיטֵל אִם מִקְּצֵת הַקְּדִירָה מִגּוֹלָה נוֹטֵל וּמַחֲזִיר וְאִם
לֹא אֵינּוּ נוֹטֵל: (ו) יוֹם טוֹב שֶׁחָל לְהִיּוֹת בְּעַ"שׁ יֵשׁ מִי שֶׁאֲסוּר
לְהַטְמִין בְּאַבְנִים מִשׁוּם דְּהוּי כִּמוֹ בְּנִין וַיֵּשׂ מִתִּירִים: (ז) תְּנוּרָה

שמניחים בו החמין וסותמין פיו בדף ושורקין (פ"י מחליקין) אותו בטיט מותר לסתור אותה סתימה כדי להוציא החמין ולחזור ולסותמו ואם יש בו גחלים לוחשות מותר ע"י א"י: הגה ויש מחמירין שלא לסתור סתימת התנור הטוח בטיט ע"י ישראל אם אפשר לעשות ע"י א"י וכן אם אפשר לעשותו ע"י ישראל קטן לא יעשה ישראל גדול ואם א"א יעשה גדול ע"י שינוי קצת והכי נהוג (ת"ה סימן ש"ה ואגור) ונ"ל הא דמותר לחזור לסתום התנור היינו ביום דכבר כל הקדירות מבושלות כל צרכן אבל בלילה סמוך להטמנתו די שם לספק שמא הקדירות עדיין אינן מבושלות כל צרכן אסור לסתום התנור דגורם בישול כמו שנתבאר סימן רנ"ז סעיף ד' ואפילו ע"י א"י אסור כמו שנתבאר לעיל סוף סימן רנ"ג. (ושאר דיני חזרה בשבת עיין לקמן סימן שי"ח):

סימן רם (א) מצוה לרחוץ: הגה כל גופו ואם א"א לו ירחוץ (טור) פניו ידיו ורגליו בחמין בע"ש ומצוה לחוף הראש ולגלח הצפרנים בע"ש. הגה ואם היו שערות ראשו גדולות מצוה לגלח (א"ז פ' אלו מגלחין) וכשנוטל צפרניו לא יטול אותן כסדרן ויתחיל בשמאל בקמיצה ובימין באצבע וסימן לזה דבהג"א בשמאלו ובדאג"ה בימין (אבודרהם וספר המוסר): **(ב) כשיהיה סמוך לחשיכה ישאל לאנשי ביתו בלשון רכה עשרתם ערבתם הפרשתם חלה ויאמר להם הדליקו את הנר.** ובמקום שאין מעשרין אין צריך לומר עשרתם (טור):

סימן רסא (א) ספק חשיכה והוא בין השמשות (והיינו כדי שיעור הלוך ג' רבעי מיל אחר שקיעת החמה (טור בסימן רצ"ג וכדלקמן סוף סימן ב') ושיעור מיל הוא שליש שעה פחות חלק ל') אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות ואין מערבין עירובי תחומין (ועיין לקמן סימן תט"ו ס"ב) אבל מעשרין את הדמאי וטומנין את החמין ומערבין עירובי חצירות (ועיין לקמן סימן שצ"ג) ומותר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקנ"ד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

לומר לא"י בין השמשות להדליק נר לצורך שבת וכן לומר לו לעשות כל מלאכה שהיא לצורך מצוה או שהוא טרוד ונחפז עליה: הגה וכן מי שקבל עליו שבת שעה או ב' קודם חשיכה יכול לומר לא"י להדליק הנר ושאר דברים שצריך (מהרי"ו סימן קי"ז) (ועיין לעיל סימן שמ"ב): (ג) י"א שצריך להוסיף מחול על הקודש וזמן תוספת זה הוא מתחלת השקיעה שאין השמש נראית על הארץ עד זמן בין השמשות והזמן הזה שהוא ג' מילין ורביע רצה לעשותו כולו תוספת עושה רצה לעשות ממנו מקצת עושה ובלבד שיוסיף איזה זמן שיהיה ודאי יום מחול על הקודש. ושיעור זמן בין השמשות הוא ג' רבעי מיל שהם מהלך אלף ות"ק אמות קודם הלילה. הגה ואם רוצה להקדים ולקבל עליו השבת מפלג המנחה ואילך הרשות בידו (טור ואגור בשם תוס' פ' תפלת השחר) (ועיין לקמן סימן רס"ז):

סֵדֶר לְקוּמֵי תַפְלֵי הַיּוֹמִי:

תרסח: וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְלַתְּקָרֵב וּמְלַתְּחַבֵּר לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וְלֹא אֶשְׁמַע שׁוֹם דְּבַר תּוֹרָה מִתַּלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂלֹא זָכוּ עַדִּין לְבָרֵךְ הַפֶּתַח הַמְדַמָּה אֲשֶׁר כָּל חַדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁכִין מִכַּח הַמְדַמָּה הַמְעַרְב טוֹב וְרָע וְהָרַע יוֹתֵר מִן הַטוֹב אֲשֶׁר עַל־יְדֵי חַדוּשֵׂיהֶם נִפְסָד הַפְּרָנְסָה וְהַשְׁפַּע דְּקִדְשָׁה חַס וְשְׁלוֹם וְגוֹרְמִים מֵהַ שְׂגוֹרְמִים חַס וְשְׁלוֹם הַצִּילֵנִי מֵהֶם שְׁמֵרֵנִי מֵהֶם זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְּקָרֵב וּלְהַתְּחַבֵּר לְצַדִּיקִים אֲמֵתִים אֲשֶׁר כָּל חַדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁכִין מִן הַקְּדוּשָׁה מִן הָרוּחַ טוֹבָה רוּחַ נְבוּאָה רוּחַ הַקְּדוּשָׁה בְּלִי תַעֲרֹבֶת שׁוֹם פְּסֻלַּת כָּלֵל וְחַנְּנֵי מֵאֶתְךָ יָדְעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל וְקִדְשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיזָנָה וְעִזְרֵנִי שְׂאִינָה גַם כֵּן לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה חַדוּשִׁים אֲמֵתִים הַנְּמַשְׁכִּין מִן הַקְּדוּשָׁה וְעִזְרֵנִי שְׂיִהְיוּ כָּלָם טוֹב בְּלִי שׁוֹם אֲחִיזַת הָרַע חַס וְשְׁלוֹם,

וּבְלִי שׁוֹם פְּסֻלַת כָּלֵל חֲנֻנִי וּפְדֻנִי וְזִכְנִי מִהֲרָה שְׂאֵזְכָּה לְטֹהַר וּלְקֹדֶשׁ
עֲצָמֵי בְּאַמֶּת וְאַזְכָּה לְשִׁבְרֵי הַכֶּחַח הַמְדַמָּה וּלְבִטְלוֹ וּלְגִרְשׁוֹ מֵאֲתֵי
וְתִתֶּן לִי כֹחַ וְעֵצָה וּגְבוּרָה לְשִׁבְרֵי וּלְבִטְלֵי מִמֶּנִּי אֶת כָּל תַּאֲזוֹת
הַמְדַמִּיּוֹת תַּאֲזוֹת הַבְּהִמִיּוֹת וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִחֲטָא לְשׁוֹן הָרָע
וּמֵאַבֶּק לְשׁוֹן הָרָע וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַדְּבֹר וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית
בְּאַפְּן שְׂאֵזְכָּה לְקֹדֶשׁהּ וְטֹהָרָהּ בְּאַמֶּת עַד שְׂאֵזְכָּה לְחִדּוּשֵׁי תוֹרָה
אַמֶּתִיּוֹת דְּקֹדֶשׁהּ בְּרִצּוֹנָהּ הַטּוֹב:

תַּרְסֵט: אָבִי שְׁבַשְׁמִים הִצִּילֵנִי מִטּוֹב הַמְדַמָּה, הִמְרָה בְּאַחֲרוֹנָה
כְּרֹאשׁ וְלַעֲנָה זִכְנִי לְטוֹבָהּ הָאֲמֵתִי שֶׁבְּעֵנִי מִטּוֹבָהּ הַנְּצָחִי וְזִכְנִי
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ וְנִגְיִנּוֹתֵי אֲנִיָּן כָּל
יְמֵי חַיֵּי עַל בֵּית ה' וְאַזְכָּה לְהָרִים קוֹל זִמְרָה וְנִגּוֹן לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנָהּ הַטּוֹב וְאַזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת תָּמִיד כָּל הָעֲשָׂרָה מִינֵי
נִגְיִנָּה וְתִזְכְּנֵנִי לְשִׁמְעַ קוֹל נִגּוֹן וְזִמְרָה בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה מִמִּנְיָן
כָּשֵׁר וְטוֹב הַיּוֹדֵעַ נִיָּן עַל הַכְּנוֹר עַל כְּלֵי שִׁיר נִגּוֹנִים דְּקֹדֶשׁהּ
הַנְּמֻשְׁכִּים מִכְּנוֹר שֶׁל דָּוִד יִפָּה קוֹל וּמִטִּיב נִיָּן בְּאַפְּן שִׁיתְבָּרַר עַל
יְדֵי הַמִּנְיָן בְּכֵלֵי שִׁיר הָרוּחַ טוֹבָה רוּחַ נְבוּאָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ רוּחַ
שְׂמָחָה וְחִדּוּת מֵעֲצָבוֹת רוּחַ מְרוּחַ נְכֹאָה מְרוּחַ רָעָה עַד שְׂנֵזְכָּה
לְרוּחַ טוֹבָה בְּאַמֶּת וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְנִזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבְלֵב נִשְׁבָּר בְּאַמֶּת הַבָּא מֵתוֹךְ שְׂמָחָה וְנִגּוֹן
דְּקֹדֶשׁהּ עַד שְׂאֵזְכָּה לְשִׁפּוֹךְ לִבִּי כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵי ה' בְּתַחֲנָנֵי
וּבְקִשְׁתֵּי וְאַזְכָּה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנִפְּשׁ וּבְבִכְיָה
גְּדוּלָה מֵתוֹךְ שְׂמָחָה:

תַּרְע: וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְכָּה לָקוּם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת מִמָּשׁ
וְלֹא יַעֲבֹר עָלַי חֲצוֹת לַיְלָה בְּשִׁנָּה לְעוֹלָם רַק אֲזָכָה לְהַתְעוֹרֵר וּלְקוּם
בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה בַּחֲצוֹת מִמָּשׁ כָּל יְמֵי חַיֵּי לְעוֹלָם חַק וְלֹא יַעֲבֹר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקנו - אמר משה רבינו ל' צדק צדקו מקוה שיהיה מצדד מצדדו רבנו יהיה תיקון רבנו -
זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְאִזְכָּה אֲזוּ לְהַתְגַּבֵּר בְּאָרֵי לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְעֲבוּדָה בְּאַמֶּת "עוֹרָה
כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוּר, אֶעֱרָה שְׁחָר":

תרע"א: וְזָכְנוּ לְבָנִים זְכָרִים חַיִּים וְקַיָּמִים וַיְהִיו עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ
וּמְקַיָּמֵי מִצְוֹתֶיךָ, וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי
בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם וַיְהִי נִשְׁאָר זְכָרֵנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת וְתִשְׁמְרֵם וְתִצְיֵלֵם מִכָּל חַטָּא וְעוֹן וְאַשְׁמָה, וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם
וְשָׁנוֹתֵיהֶם וַיִּגְדִּילוּ שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם:

תרע"ב: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, מֵלֵא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְהִצִּילֵנוּ מִכַּחַ
הַמִּדְּמָה וּמִמִּיתַת הַלֵּב וּמִשְׁכָּחָה וּמִרַע עֵינַי בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְזָכְנוּ
לְזִכְרוֹן דְּקֹדֶשׁה שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתָּנוּ בְּעֶלְמָא דְאַתִּי בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל מָקוֹם וּמָקוֹם בְּכָל וּבְכָל, וְלֹא נֶאֱבַד אֶת עוֹלָמָנוּ
חַם וְשָׁלוֹם בְּחַנָּם, וְנִזְכָּר "אֶת יְמֵי הַחֲשֵׁךְ כִּי הִרְבֵּה יְהִיוּ כָּל שְׁבַא
הַבָּל", וְנִזְכָּר אֶת בּוֹרְאָנוּ בְּיָמֵי בְּחוֹרוֹתֵינוּ, "עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשְׁךְ
הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהִירַח וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הָעֵבִים אַחַר הַגְּשָׁם", וְנִזְכָּה
לְזִכֹּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלֹא נִשְׁכַּח דְּבָר מִמִּשְׁנַתָּנוּ, וְלֹא
נִשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָזְנֵינוּ מִפִּי
חַכְמֵיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְנִזְכָּר בְּעֶלְמָא דְאַתִּי תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד; וְזָכַר לָנוּ ה'
אֱלֹקֵינוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְקַיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְזָכַרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר,
וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר" וְנֶאֱמַר: "וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹקִים אֲנִי ה'
וְנֶאֱמַר: "זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת כְּלוּלוֹתֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרַי
בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה", וְנֶאֱמַר: "הֲבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד
שְׁעִשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכוֹר אֲזָכְרֵנוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעִי לוֹ,

רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָא. ה' זָכַר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה,
חֲטֵאת נַעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר בְּחֲסָדֶיךָ זָכַר לִי אֶתְהָ, לְמַעַן טוֹבֶךָ
ה'":

תרעג: רבונו של עולם זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת
ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו ה' אלקינו אהבת
הצדיקים הקדמונים, בזכותם תעזור ותגן ותושיע את האחרונים
ותזכר את עמך ישראל הנפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם
רועה "זכרנו ה' ברצון עמך, פקדנו בישועתך, לראות בטובת
בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך למה לנצח
תשכחנו תעזבנו לארץ ימים השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו
כקדם יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי":

תפלה נה תרעד: "אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי
מעם ה' עושה שמים וארץ" רבונו של עולם, אלקי
אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, עשה למען זכות אבותינו, וזכני
לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה ועזרנו והושיענו וזכנו שיתגלה
קדשת ארץ ישראל גם עכשו בגלות המר הזוה, אשר בעונותינו
הרבים ארץ ישראל היא תחת יד הסטרא אחרא, אף על פי כן
בזכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, תגלה קדשתה העצומה גם
עתה ועל ידי זה נזכה להפיל את אויבינו תחתנו, ויקים בנו מקרא
שכתוב: "שב לימיני עד אשית אויביך הדום לרגליך" וזכר לנו
ברית אבותינו כמו שכתוב: "וזכרתי את בריתי יעקב ואף את
בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר", ונאמר:
"ואף גם זאת, בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתים ולא געלתים
לכלותם, להפיר בריתי אתם, כי אני ה' אלקיהם":